

עפ"ת 10927/05/15 - ראפת לובאני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 10927-05-15 לובאני נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
המערער	ראפת לובאני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

מהות הערעור

1. מדובר בערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה (כב' השופטת כ' פאר-גינת) שניתנה ביום 28.4.15 ובגדרה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין שני דוחות תעבורה - דו"ח מס' 1102561187 ודו"ח מס' 1102708614.
2. בדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא טען ב"כ המערער כי העבירות נשוא שני הדוחות הנ"ל נעשו על ידי מתחזה בשם ניזאר גשי אשר התחזה למערער בעבר מספר פעמים. המערער אף הגיש תצהיר מטעם אותו מתחזה ותלונה שהוגשה במשטרה על ידי המערער בגין אותה התחזות.

החלטת בית משפט קמא

3. בהחלטתו ציין בית משפט קמא כי מהתצהיר שהוגש מטעם ניזאר גשי עולה כי הוא מודה שהתחזה למערער אך זאת בהתייחס לדו"ח מס' 11200734140 ולא ברור כיצד ניתן ללמוד ממנו לענייננו. נאמר כי המערער לא צירף תצהיר מטעם ניזאר גשי המתייחס לדוחות נשוא הדיון והלה אף לא התייבב ונחקר בפני בית משפט על תצהירו, כך שלא ניתן להסיק מהתצהיר שהוגש בגין דו"ח אחר מסקנות וממצאים לגבי זהות מבצע העבירות נשוא הדוחות בענייננו. עוד קבע בית משפט קמא בהחלטתו כי מעיון בתלונה שהוגשה על ידי המערער במשטרה עולה כי לא צויין שם המתחזה או מספר תעודת זהות, ומתגובת התביעה עולה כי התיק נסגר ביום 11.6.13 מחוסר ענין לציבור. בית משפט הוסיף כי המערער שילם את הקנסות נשוא הדוחות בענייננו וטענתו כי לא ידע שהוא משלם בגין הדוחות אינה מתקבלת. נאמר כי על המערער ובאחריותו לברר בגין אלו דוחות הוא משלם, בפרט כאשר הוא טוען שאדם אחר מתחזה אליו. לאור כל זאת, דחה בית משפט קמא את הבקשה להארכת המועד להישפט.

טענות הצדדים בערעור

4. בערעור המונח בפניי טען המערער כי אינו מכיר את הדוחות נשוא הדין וחזר על הטענה בדבר קיומו של מתחזה בשם גשי ניזאר אשר התחזה למערער מספר פעמים בעבר. לדבריו, הוא עלה על דבר ההתחזות לאחר שבאחד הדוחות נרשם מספר הטלפון הנייד של המתחזה, אותו הוא מכיר משכבר הימים. בעקבות הגילוי, הגיש המערער תלונה למשטרה לפיה נעברה כלפיו עבירה של התחזות לאחר, אלא שהתיק נסגר מחוסר עניין לציבור. לשיטתו, הנימוק שניתן לסגירת התיק צריך היה לפעול לזכותו ולא לחובתו.

לעניין תשלום הקנס נאמר כי הדוחות שולמו דרך עיקול שהוטל על חשבונו של המערער על ידי המרכז לגביית קנסות, והמערער נאלץ לשלם את מלוא הסכום על מנת להסיר את העיקול.

5. המשיבה ביקשה לדחות את הערעור בהפנותה לכך שמדובר בדוחות שנרשמו בגין עבירות שבוצעו בשנת 2010. מאז ועד היום הקנסות שולמו והטעם להגשת הערעור נעוץ בכך שהמערער נדרש, נוכח עברו התעבורתי, לעבור לימודי נהיגה מונעת בשל מספר הנקודות שצבר. לגבי ההתחזות ציינה המשיבה כי טענה זו נבחנה על ידי בית משפט קמא ונדחתה בדיון.

דיון והכרעה

6. בדיון שהתקיים בפניי ביום 10.6.15 ובשים לב לטענות המערער, הוריתי למשיבה להמציא את תיק המשטרה על מנת שמלוא התמונה תיפרש בפניי, בטרם אכריע בערעור. תיק המשטרה הוצג בפניי במהלך הדיון היום.

7. המסגרת הנורמטיבית של הדיון מצויה בסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, המורה כי בעבירות קנס רשאי בית המשפט לקיים את המשפט גם אם הוגשה בקשה לעניין זה באיחור ובלבד ששוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והוא הגישה מיד לאחר שהוסרה המניעה.

8. טענת ההתחזות היא טענה קשה ועל המעלה אותה להוכיח בשלב זה, ולו בראיות לכאוריות, כי יש בסיס לטענה על מנת שבקשתו להארכת מועד להישפט תתקבל.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי במסמכים שהוצגו ושקלתי את מכלול הנסיבות הגעתי למסקנה כי דין הערעור להתקבל.

מהתצהיר שהוגש מטעם המתחזה גשי ניזאר עולה כי הוא מאשר את דבר ההתחזות המיוחסת לו לגבי

דו"ח תנועה 11200734140 ומצהיר בריש גלי כי התחזה למערער. עוד נאמר בתצהיר הנ"ל כי אין זו הפעם הראשונה בה הוא מתחזה למערער. עיון בדוח נשוא אותו תצהיר מלמד כי במעמד רישומו נרשם מספר טלפון נייד 054-7303837. לטענת המערער, מספר זה שייך למתחזה שאישר בתצהירו את דבר ההתחזות לגבי הדוח הנ"ל. עיון בדו"ח 1102561187, אחד משני הדוחות נשוא הדיון בענייננו, מלמד כי צוין בו אותו מספר טלפון נייד. די בכך על מנת לעורר ספק ממשי כי לגבי אותו דוח היה מעשה התחזות מצד גשי ניזאר.

10. עיון בתיק המשטרה פל"א 384027/2010 מעלה את הנתונים הבאים:

א. ביום 7.10.2010 הוגשה תלונה על ידי המערער לגבי עבירה של התחזות. בהודעה שנגבתה ממנו באותו מועד נאמר כי לפני כשבועיים הוא קיבל לביתו דוח תנועה על מהירות על אף שאין לו רכב. משהגיע למשטרה לברר פשר הדוח גילה כי זה נרשם לגבי רכב שאין לו ידיעה למי הוא שייך ומעולם לא נהג בו. עוד הוסיף המערער באותה הודעה כי הוא מעולם לא קיבל את הדוח. צוין בהודעה כי בירור שערך המערער העלה שהמתחזה הינו אדם בשם ניזאר גשי והוא אף מסר את מספרי שני הטלפונים הניידים שברשותו. לדבריו, הוא גילה את זהות המתחזה דרך מספר הטלפון שנרשם על גבי הדוח. עוד הוסיף המערער כי בשיחה שקיים עם המתחזה, הוא הודה בפניו כי הוא התחזה למערער, הן לגבי דוח זה והן במספר רב של הזדמנויות קודם לכן.

ב. ביום 9.11.12 נגבתה הודעתו של ניזאר גשי, שאישר כי זכור לו שפעם אחת הוא אכן התחזה למערער ואף נעצר ומסר את פרטיו של המערער. באותו מעצר צולם גשי אם כי מסר את פרטיו של המערער. עוד טען גשי באותה חקירה כי אינו זוכר מספר הרכב שהיה בבעלותו במועדים הרלבנטיים ואף לא את מספר הטלפון הנייד שהיה ברשותו. לדבריו מדובר באירועים מלפני מספר שנים שאינו זוכר פרטים לגביהם. גשי גם הכחיש את חתימתו על התצהיר שנחזה להיות חתום על ידו, אם כי הוסיף שאינו יודע אם מדובר בתצהיר מזויף אם לאו, תוך שציין כי אינו מאמין שהמערער יעשה דבר כזה.

ג. בעקבות הודעת גשי נגבתה גם הודעה מאת עו"ד מוראד בקי וזאת ביום 13.11.12 בנוגע לתצהיר שנחתם בפניו. עו"ד בקי אישר כי התצהיר נחתם במשרדו וכי הוא זוכר את המקרה באופן ספציפי. לדבריו, במעמד חתימת התצהיר היו במשרדו המערער וניזאר גשי וכי באותו מעמד גשי לא זו בלבד שחתם על התצהיר אלא התחייב לשלם את הדוחות בגין העבירות שהוא ביצע.

ד. ביום 13.9.12 נערך דוח על ידי רנ"ג אבנר כהן מחוליית מתחזים באגף לחקירות מודיעין, ממנו עולה כי מבדיקת יחידת החקירה נמצא כי בפרטיו של המערער במערכת האלבוש המשטרתי קיימות שתי תמונות. תמונה אחת שצולמה בתחנת חיפה ותמונה אחרת שצולמה בתחנת טירת הכרמל. קיימת תמונה נוספת שצולמה בתחנת מעלות. בדיקת תמונתו של ניזאר גשי מיום

23.8.10 הושוותה מול התמונות בפרטי המערער הקיימות בתחנת חיפה ומעלות והעלתה כי לא מדובר באותו אדם. משמע שתחת אותו שם של המערער מצויות באלבום המסטרתי שתי תמונות שונות: האחת שלו והאחרת של ניזאר גשי. עולה מכך כי גשי לא זו בלבד שהתחזה בפני השוטרים במעמד רישום הדו"חות אלא המשיך במעשה ההתחזות גם בתחנת המשטרה, שעה שצולם בתור אדם אחר.

ה. על אף ממצאים חמורים אלה שהיה בהם כדי לתמוך בגרסתו של המערער, ראתה המשטרה לסגור את תיק החקירה מחוסר ענין לציבור.

11. התנהלות המשטרה בפרשה דלעיל מעוררת תמיהה ודאגה. לא ברור מדוע ראתה המשטרה, על אף ממצאים חמורים שנתגלו בתיק החקירה, לסגור את התיק מבלי למצות את הדין עם המתחזה. בצדק טען המערער כי העובדה שתיק המשטרה נסגר, נזקפת לזכותו ולא לחובתו. בית משפט קמא שגה בקביעתו כי בתלונה שהגיש המערער הוא לא נקב בשמו של המתחזה. עיון בתיק המשטרה מעלה כי ההיפך הוא הנכון. כבר בהודעתו במועד הגשת התלונה ציין המערער את שמו ואת פרטיו של ניזאר גשי. זאת ועוד, שגה בית משפט קמא גם בקביעה כי התצהיר של ניזאר גשי מתייחס רק לאירוע אחד. נכון הוא שבתצהירו התייחס גשי לדוח קודם שאינו קשור לדוחות נשוא הדיון. יחד עם זאת, בגדר אותו תצהיר הוא אישר שאין זו הפעם הראשונה שבה הוא מתחזה למערער.

לטעמי, די בממצאים כפי שנקבעו לעיל על מנת להוביל להארכת המועד להישפט. במסגרת הדיון בכתב האישום יוכל בית משפט לבחון את כלל החומר שנמצא בפניו ולקבוע ממצאים כפי שימצא לנכון. אין מקום בנסיבות העניין לחסום את דרכו של המערער מלהוכיח טענותיו.

לנוכח התמיהות העולות מהתנהלות המשטרה, טוב היתה עושה המשיבה אילו היתה מסכימה להארכת המועד המתבקשת, ללא צורך בהכרעה שיפוטית. יש מקרים בהם הצדק וההגנות מחייבים הסכמה עם עמדת הצד שכנגד, בייחוד כאשר מתגלות עובדות חדשות וחריגות, כפי שקרה בענייננו, וביתר שאת כאשר אותה הסכמה משמעה מתן הזדמנות לליבון וביורור הטענות שמעלה הצד שכנגד לעומק.

12. על יסוד מקבץ האמור, אני מקבל את הערעור. בית משפט השלום יזמן את הצדדים בפניו וידון בשני הדוחות נשוא ענייננו, כאילו הוגשה בהם בקשה להישפט במועד.

ב"כ המשיבה תקבל חזרה לידיה את תיק המשטרה באמצעות העוזרת המשפטית בלשכתי.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ה, 02 יולי 2015, בהעדר הצדדים.